

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

(Σκοπός: Νά παραδειγματιστούμε από τήν ὅλη στάση τῆς Παναγίας στό μαρτύριο καί τά πάθη τοῦ Υἱοῦ Τῆς καί νά μᾶς γίνει μάθημα ζωῆς γιά τό πῶς πρέπει νά ἀντιμετωπίζουμε καί τίς πιό μεγάλες καί ἀνυπόφορες δυσκολίες
Βοηθήματα: «Ο βίος τῆς Παναγίας», «Στή σκέπη Του», «Ο Θεός εἶναι Πατέρας », «Τά παιδιά στό Χριστό», «Τά Πάθη τά Σεπτά»)

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ εὐγνωμοσύνη, ἡ ἐμπιστοσύνη καί ἡ ἀγάπη τοῦ πιστοῦ λαοῦ στήν Παναγία ἀποτυπώνονται στήν ὕμνογραφία, στή λαογραφία, στήν τέχνη καί στή λατρεία.

Πολλές Ἐκκλησίες καί Μοναστήρια εἶναι ἀφιερωμένα στή Θεοτόκο. Πρός τιμήν Τῆς φιλοτεχνήθηκαν πλῆθος ἱερές εἰκόνες. Ἀλλά καί ὕμνοι, τροπάρια, ἀκολουθίες καί ἑορτές ἔχουν τήν ἀναφορά τους στή Θεοτόκο. Πολλά ἱερά προσκυνήματα εἶναι καθιερωμένα σέ περιοχές, πού σχετίζονται μέ θαύματα τῆς Παναγίας. Τά πολλά ἀφιερῶματα, μέ τά ὁποῖα εἶναι κατάφορες οἱ Θεομητορικές εἰκόνες, ἀποτελοῦν μία ἀκόμη ἀπόδειξη τῆς λαϊκῆς εὐγνωμοσύνης ἀπέναντι Τῆς. Κάθε τόπος ἔχει καί μία θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας. Στή Θεοτόκο δόθηκαν πολλές ἐπωνυμίες, ἐπίθετα ἐκφραστικά, πού ἀντιστοιχοῦν στίς ιδιότητες Τῆς, στούς εἰκονογραφικούς Τῆς τύπους, στόν χρόνο τῶν ἑορτῶν Τῆς κ.ἄ. Τέτοιες ὀνομασίες εἶναι: Ὁδηγήτρια, Γλυκοφιλοῦσα, Γοργοῦπήκοος,

Αμόλυντος, Πορταΐτισσα, Προυσιώτισσα, Φανερωμένη, Ζωοδόχος Πηγή, Μυρτιδιώτισσα κ.ά.

Η όνομασία Αμόλυντος προέρχεται από τον ύμνο του Αποδείπνου «Άσπιλε, Αμόλυντε, Άχραντε...» που ακούμε στην ακολουθία του Αποδείπνου. Για εμάς τους Όρθόδοξους Έλληνες ή Παναγία είναι ή προστάτριά μας, ή άγνή συμπαραστάτρια και μεσολαβήτρια προς τον Θεό. Η Αμόλυντος στην όρθόδοξη εικονογραφία όνομάζεται και Παναγία του Πάθους, γιατί ό Χριστός ένατενίζει τους δύο Άγγέλους που είκονίζονται εκατέρωθεν της Παναγίας και κρατούν στά χέρια τους τά σύμβολα του πάθους, δηλαδή τό Σταυρό, τή Λόγχη και τό Σπόγγο.

Ποιά είναι, όμως, παιδιά, ή βαθύτερη έννοια της όνομασίας αυτής της Παναγίας μας; Η Παναγία έχει όνομαστεί και ως Βασίλισσα του Πόνου, παιδιά. Καμιά άλλη μητέρα του κόσμου δέν έννοιωσε τόσο πολύ τή λύπη όσο ή Παναγία μας που ύπηρξε συνοδοιπόρος στά Πάθη και τή Σταύρωση του Υιού της και κανένα άλλο παιδί δέν υπέφερε τόσα φρικτά μαρτύρια όσα ό Υιός της Παρθένου.

Άς παρακολουθήσουμε, λοιπόν, από κοντά τό δράμα Της...

B. ΔΙΗΓΗΣΗ

Μεγάλη Πέμπτη. Η ώρα είχε προχωρήσει πολύ. Ίσως νά πλησίαζαν τά μεσάνυχτα. Η θανατική καταδίκη του Χριστού ήταν πολύ κοντά. Μετά τήν παράδοση του Μυστηρίου της Θείας Εύχαριστίας στό Μυστικό Δείπνο, ό Χριστός κατευθύνθηκε μέ τους έντεκα Μαθητές Του στό Όρος των Έλαιών. Εκεί μέσα στό κήπο της Γεθσημανή προσευχήθηκε στον Πατέρα Του, ένω οι μαθητές Του αποκοιμήθηκαν. Τρομαγμένοι ξύπνησαν από τά όπλα και τή φασαρία των Ρωμαίων στρατιωτών, που μαζί μέ άρχιερείς, γραμματεΐς και πρεσβυτέρους, πήγαν νά συλλάβουν τον Ιησού. Ο Ιούδας πλησίασε τον Ιησού και Τόν φίλησε λέγοντας: «Χαΐρε Διδάσκαλε» και ό Ιησούς του άπάντησε: «Μέ φιλή προδίνεις τό δάσκαλό σου;» Ήταν ένας τρόπος συλλήψεως που ταΐριαζε μόνο σε κακούργους. Δέν έφτανε όμως μόνο αυτό. Οι Μαθητές του Χριστού τρομαγμένοι άρχισαν νά εγκαταλείπουν ένας - ένας τον Διδάσκαλό τους!

Ο Χριστός όμως ύπομένει. Κατέβηκε στη γη για τή μεγάλη θυσία, τή λύτρωση της ανθρωπότητας από τήν άμαρτία.

Και ή Παναγία; Ω ή Μητέρα του Χριστού μας, παιδιά, παρακολουθεί όλο τό δράμα του Υιού της από κοντά. Σφίγγεται, πονά, αγωνιά, ύποφέρει. Βουβό κλάμα Της πνίγει τήν αναπνοή. Δέν γνωρίζει κανένα. Τριγύρω της αίμοβόρες, άγριες μορφές, που σάν άλλα άγρια θηρία θέλουν νά κατασπαράξουν τον γλυκύτατο Ιησού. Δέν μπορεί νά κάνει τίποτε για νά γλυτώσει τον Μονογενή Της! Τί και αν ό Ιησούς δέν έχει ανάγκη τή βοήθειά Της...Ο πόνος της Μητέρας είναι φρικτός και άβάσταχτος και ή αγωνία μεγάλη και τρομερή, που δέν μπορούσε νά βοηθήσει τό παιδί Της!

Κι έπειτα; Τί έγινε μέ τον Ιησού; Οδηγήθηκε για άνάκριση ένώπιον των άρχιερέων! Πρώτα ένώπιον του Άννα και μετά, προκειμένου νά γίνει συστηματικότερη άνάκριση και νά εκδοθεί ή άπόφαση, ένώπιον του Καϊάφα. Η άπόφαση είχε παρθεϊ: «Ένοχος θανάτου έστι!» Έπειδή, όμως, ή άπόφαση για τή θανατική καταδίκη του Ιησού πάρθηκε σε νυχτερινή δίκη και τέτοιες άποφάσεις σύμφωνα μέ τον Ιουδαϊκό νόμο ήταν άκυρες, άποφασίστηκε νά ξαναγίνει δίκη τήν Παρασκευή τό πρωί. Ο Χριστός όδηγήθηκε ένώπιον του ήγεμόνος Πιλάτου. Οι άρχιερείς και οι πρεσβύτεροι όμως κατάφεραν νά ξεσηκώσουν τό λαό έναντίον του Ιησού και νά ζητήσουν τον σταυρικό Του θάνατο. Και ό Πιλάτος, προκειμένου νά ίκανοποιήσει και νά εύχαριστήσει τό πλήθος του λαού, έλευθέρωσε τον

κακούργου Βαραββᾶ, πού ἦταν φυλακισμένος γιά φόνο, καί παρέδωσε τόν Ἰησοῦ στό χέριο τῶν Ἰουδαίων γιά νά Τόν σταυρώσουν....

Τό μαχαίρι τοῦ πόνου διαπέρασε τά σωθικά τῆς Παναγίας μας, ὅταν ἔμαθε ὅτι οἱ βάρβαροι δικαστές Τόν ἐνέπαιζαν καί Τόν ἔβριζαν, Τόν φραγγέλωναν καί Τόν μαστίγωναν, Τόν ἐξεφτέλιζαν καί Τοῦ φόρεσαν ἐμπαικτική βασιλική χλαμύδα καί ἀκάνθινο στεφάνι. Ἡ ρομφαία τοῦ Συμεών πέρασε τά σπλάχνα Της καί ὁ πόνος ἔγινε πιό ὀδυνηρός ὅταν ἄκουσε τό πλῆθος ἔξαλλο καί μέ μανία νά ζητάει μέ κραυγές τόν θάνατό Του: « Ἄρον, ἄρον σταύρωσον Αὐτόν»! Μέ ἐκπληξη ἄκουσε τό λαό νά ζητάει ἀπό τόν Πιλάτο τήν ἀπόλυση τοῦ κακούργου Βαραββᾶ καί τήν Σταύρωση τοῦ Δικαίου Ἰησοῦ! Πέρασε μέρες, ὥρες καί στιγμές φρικτῆς ἀγωνίας, μεγάλης δοκιμασίας...Τά ὑπέμεινε ὁμως ὅλα μέ θεία ἐγκαρτέρηση καί πίστη στό Θεό.

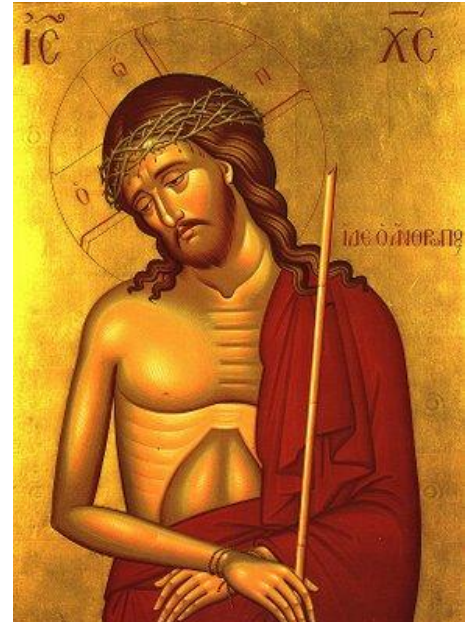
Ἡ θανατική καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ εἶναι γεγονός! Τό προμελετημένο ἔγκλημα προχωροῦσε πρὸς τό τέλος του.... Ἡ Παναγία ἔπρεπε νά εἶχε γερή καρδιά γιά ν' ἀνηφορίσει κοντά στό Χριστό, καθῶς Ἐκεῖνος προχωροῦσε μέ τόν Σταυρό τοῦ μαρτυρίου Του. Ἀκολουθοῦσε μέ τίς ἄλλες γυναῖκες καί ἔκλαιγε, ἔκλαιγε ἀσταμάτητα, ἕνα βουβό κλάμα. «Μή κλαῖτε γιά μένα, ἀλλά κλάψτε αὐτούς. Ἀλλοίμονό τους», ἦταν τά λόγια τοῦ Χριστοῦ πού τίς εἶδε νά κλαῖνε.

Ἦταν μεσημέρι πιά τῆς μεγάλης ἐκείνης μέρας, τῆς Παρασκευῆς. Περίπου δώδεκα καί μισή. Ἡ συνοδεία πού ἔφερε τόν Ἰησοῦ εἶχε φθάσει στό λόφο τοῦ Γολγοθά. Οἱ ρωμαῖοι στρατιῶτες ἄρχισαν τίς προετοιμασίες τῆς σταυρικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ἰησοῦ. Τόν ἐγδυσαν καί Τόν ξάπλωσαν πάνω στό Σταυρό. Μ' ἕνα χοντρό καί βαρῦ σφυρί κάρφωσαν τά χέρια καί τά πόδια Του μέ τέσσερα μεγάλα, μυτερά καρφιά. Μέ τή βοήθεια χοντρῶν σχοιγιῶν, σήκωσαν ψηλά τό Σταυρό καί τόν τοποθέτησαν σέ μιά λακούβα, πού εἶχαν ἀνοίξει νωρίτερα. Ἔτσι, παιδιά, ἄρχισε τό σταυρικό μαρτύριο τοῦ Χριστοῦ μας....Πόνοι φοβεροί καί δυσβάσταχτοι Τόν ἔζωναν ἀπό τά τρυπημένα χέρια καί πόδια. Ὅλα τά μέλη τοῦ σώματός Του καί τά σπλάχνα Του πονοῦσαν φοβερά....Δέν μποροῦσε νά ἀναπνεύσει...Ἡ ἀσφυξία Τόν ἐπνιγε....Ὁ Ἰησοῦς πάνω στό σταυρό ἔζησε σάν ἄνθρωπος ἀφάνταστες στιγμές πόνου καί ἀγωνίας...!

Καί ὁμως αὐτές τίς τραγικές στιγμές ὁ Ἰησοῦς δέν ἦταν μόνος. Ἦταν μαζί Του αὐτοί πού Τόν ἀγάπησαν πολύ. Ἡ Παναγία Μητέρα Του, ὁ ἀγαπημένος Του μαθητής Ἰωάννης καί δύο ἄλλες γυναῖκες, ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ καί ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἦταν ὁμως μαζί Του καί αὐτοί πού Τόν μίσησαν πολύ! Οἱ σταυρωτές Του! Στράφηκε, λοιπόν, πρῶτα πρὸς αὐτούς καί εἶπε: «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσιν». Πατέρα μου! Συγχωρεσέ τους! Γιατί δέν ἔχουν ἐπίγνωση τοῦ ἐγκλήματος πού διαπράττουν...

Ἔστερα στράφηκε πρὸς τή Μητέρα Του, λέγοντάς Της:

- «Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός Σου». Ἀξιοξέβαστη Μητέρα, ἰδοὺ ποιός θά εἶναι τώρα ὁ υἱός Σου, πού θά Σέ φροντίζει! (κάνοντας νεῦμα πρὸς τόν ἀγαπημένο Του μαθητή Ἰωάννη)
- «Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου». Νά ἡ μητέρα σου εἶπε στόν Ἰωάννη. Ἀπό ἐδῶ καί στό ἐξῆς νά Τήν πάρεις στό σπίτι σου καί νά Τήν φροντίζεις σάν μητέρα σου.

Τί μεγαλειώδης πράξη, παιδιά! Ο Ίησοῦς σταυρωμένος, πληγωμένος, πονεμένος, έτοιμοθάνατος, φρόντισε για τή Μητέρα Του! Μέσα στους φρικτούς πόνους Του έδειξε για τελευταία φορά τή μεγάλη αγάπη Του για τή Μητέρα Του!

Όταν ο Ίησοῦς έξεπλήρωσε καί αυτό τό καθήκον παρέδωσε τό πνεῦμα Του στόν Θεό Πατέρα Του....

Η Παναγία έγινε ήρωίδα! Αποδείχθηκε «άσάλευτος πύργος»! Μέ σπαραγμό ψυχής παρακολούθησε τό φοβερό καί τρομερό μαρτύριο τοῦ Χριστοῦ! Αλλά καί μέ θεία μεγαλοπρέπεια βάσταξε τόν άβάσταχτο πόνο! Έζησε από κοντά τό θείο δράμα Τοῦ παιδιοῦ Της. Έζησε όμως καί τό μεγαλειό τής ύποταγής τής φύσεως. Είδε τή γῆ νά σείεται...Είδε βράχους καί δρόμους νά σχίζονται....νά μετακινούνται τά βουνά...ό ήλιος νά αποκρούπει τίς ακτίνες του....οί νεκροί νά αναστένονται....!

Η Παναγία παρακολούθησε καί τήν Αποκαθήλωση καί τήν Αγία Ταφή τοῦ Κυρίου! Συμμετείχε κι εκείνη στή μεγάλη χαρά τής Αναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας! Άγγελος τήν πληροφόρησε για τό μεγάλο καί χαρμόσυνο γεγονός τής Αναστάσεως: «Ο Άγγελος έβόα τή κεχαριτωμένη: Αγνή Παρθένε, χαίρε καί πάλιν έρω χαίρε. Ο σός Υίός άνέστη τριήμερος εκ τάφου»!

Γ. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Όλα αυτά τά γεγονότα, παιδιά, θά τά ζήσουμε τή Μεγάλη Έβδομάδα, πού αρχίζει από τό απόγευμα τής Κυριακῆς τῶν Βαΐων. Όπως είδαμε ή Παναγία ύπῆρξε συνοδοιπόρος τοῦ Χριστοῦ καθ' ὅλη τή διάρκεια τής επίγειας ζωῆς Του. Τά εὐαγγέλια δέν μᾶς λένε λεπτομέρειες πολλές, γιατί ιστοροῦν κυρίως τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί τίς ενέργειές Του. Αλλά τό ὅτι ή Παναγία βρέθηκε μαζί Του στόν σταυρό, όταν ακόμη καί οί μαθητές Του τόν είχαν εγκαταλείψει –εκτός τοῦ Ἰωάννη τοῦ θεολόγου βεβαίως–, αυτό δείχνει ὅτι πορευόταν συνεχῶς κοντά Του.

- 1 Τί σᾶς ἔκανε περισσότερο ἐντύπωση σέ ὅλη τή στάση τῆς Παναγίας; ...Μάλιστα! Δέν φαίνεται πουθενά ή Παναγία νά ἐμποδίζει τόν Χριστό νά σταυρωθεῖ, ὅπως ὁ Πέτρος. Πράγμα πού θά ἦταν πολύ φυσικό για μία μητέρα. Δέν φαίνεται πουθενά νά φρονεῖ τά τῶν ἀνθρώπων καί ὄχι τά τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέτως συμπορεύεται μαζί Του. Ἀπαρνεῖται τόν ἑαυτό Της, σηκώνει τόν σταυρό Της καί Τόν ἀκολουθεῖ. Δέν φαίνεται πουθενά ή Παναγία νά καταριέται τούς σταυρωτές τοῦ Υίου Της, πράγμα πολύ συνηθισμένο για μία μητέρα, ὅταν τό παιδί της ἄδικα βασανίζεται.
- 2 Εἶναι ἀλήθεια παιδιά, ὅτι ή Παναγία μας, ἀπό τήν στιγμή πού δέχτηκε τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ στόν κόσμο κι ὅτι θά γίνει μητέρα τοῦ Θεοῦ ἄρχισε ὁ πόλεμος τοῦ διαβόλου;

Ναί. Πρώτος πόνος: Δέν βρέθηκε τόπος νά γεννηθεῖ ὁ Χριστός, παρά μόνο μέσα σ' ἓνα ταπεινό σταῦλο. Δεύτερος πόνος: Ο διωγμός τοῦ Ἡρώδη. Η Παναγία ξενιτεύεται μαζί μέ τόν Υίόν Της. Τρίτος πόνος καί συνεχής: Η ἐχθρική στάση τῶν Γραμματέων καί τῶν Φαρισαίων πρὸς τόν Υίόν Της. Προσπαθοῦν μέ διάφορους τρόπους νά Τόν παγιδεύσουν. Δέν ἀποδέχονται τά κηρύγματά Του. Πόνεσε πολύ ὅταν ἔμαθε τήν προδοσία τοῦ Κυρίου μας ἀπό τόν μαθητή Του. Δίκοπο μαχαίρι διαπέρασε τήν ψυχή Της ὅταν Τόν συνέλαβαν, ὅταν Τόν ἔφτυναν, Τόν ἔβριζαν, Τόν χτυποῦσαν, Τόν εἰρωνεύονταν, ὅταν Τοῦ ἔβαλαν τό ἀκάνθινο στεφάνι. Κορυφώθηκε ὁ πόνος Της στήν σταύρωση....

Δ. ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

Ο πόνος της Παναγίας μας, παιδιά, δέν τελείωσε μέ τήν σταύρωση τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά συνεχίζεται, ὅταν βλέπει ἐμᾶς τούς πιστούς ἀνθρώπους νά παραφερόμαστε καί νά βρίζουμε, νά γκρινιάζουμε μέ τό παρά μικρό, νά τσακωνόμαστε, νά κατακρίνουμε καί νά κουτσομπολεύουμε, νά ζηλεύουμε καί νά μισοῦμε, νά εἴμαστε ἀχάριστοι πρὸς τό Θεό καί τούς ἀνθρώπους, καί γενικά γιά κάθε μας ἀμάρτημα....

Ἄν ἀγαπάμε τήν Παναγία καί θέλουμε νά Τήν τιμᾶμε πρέπει νά ἀγωνιστοῦμε γι' αὐτό. Ὅπως Ἐκείνη ἐμπιστεύθηκε τόν ἑαυτό Της στό Θεό, ἔτσι κι ἐμεῖς νά παραδινόμαστε στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Νά ἀπαρνιώμαστε τά ἐλλατώματα καί τίς ἀδυναμίες μας, νά σηκώνουμε τό σταυρό μας καί νά ἀκολουθοῦμε τό Χριστό.

Ἐξάλλου ἡ Παναγία μας πρεσβεύει, μεσιτεύει πρὸς τόν Φιλάνθρωπο Θεό, τόν Υἱό της. Ἀκούει τίς προσευχές καί τίς παρακλήσεις μας καί μεσιτεύει πρὸς Ἐκείνον. Κάθε στιγμή, νά ἀπευθυνόμαστε μέ ἀγάπη ἀλλά, καί μέ ἐμπιστοσύνη στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί παρακλητικά νά ζητᾶμε τή βοήθεια Της, εἶναι ἡ μητέρα μας ἡ Βασίλισσα τοῦ πόνου. Αὐτή θά μᾶς προσφέρει ὅ,τι μᾶς χρειάζεται γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ αὐτῆς τῆς ζωῆς.

Πῶς πρέπει λοιπόν νά περάσουμε τή Μεγάλη Ἑβδομάδα; Ὅχι μέ γέλια καί ξεφαντώματα, ἀλλά με συναίσθηση καί εὐλάβεια νά πηγαίνουμε καθημερινά στήν Ἐκκλησία. Νά συμπάσχουμε μέ τόν Ἐσταυρωμένο Χριστό. Νά ἔχουμε τό μυαλό καί τή καρδιά μας ἐκεῖ στά μεγάλα γεγονότα τῆς πίστεως μας, στά Πάθη καί τή Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ μας. Νά ἐναποθέσουμε κάθε πόνο, πόθο καί ἐλπίδα σέ Ἐκείνον, διά πρεσβειῶν τῆς Παναγίας μας καί νά ἀξιωθοῦμε νά γιορτάσουμε καί τήν Ἀνάστασή Του!

ΣΥΝΘΗΜΑ: Ἡ Παναγία τοῦ Πάθους πρότυπο γιά κάθε πονεμένο!

ΡΗΤΟ: «Ἰδού ἡ μήτηρ σου» (κεφ.ιθ'27)

Ε. ΜΑΘΑΙΝΩ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ

Ἐπειδή ἐμεῖς εἴμαστε ἀμαρτωλοί καί δέν ἔχουμε τό θάρρος νά πλησιάσουμε τό Θεό, παρακαλοῦμε Ἐσένα, Θεοτόκε Παρθένα, νά ἱκετεύσεις τόν Θεάνθρωπο Υἱό σου γιά μᾶς. Διότι ἡ προσευχή τῆς Μητέρας ἔχει μεγάλη δύναμη καί γίνεται εὐπρόσδεκτη ἀπό τόν Δεσπότη Χριστό. Μήν παραβλέψεις λοιπόν τίς ἱκετευτικές προσευχές μας, Πάνσεμνη Παναγία, διότι ὁ Χριστός εἶναι εὐσπλαχνος καί ἔχει τή δύναμη νά μᾶς σώσει. Αὐτός ἄλλωστε καταδέχτηκε νά σταυρωθεῖ γιά τή σωτηρία μας. Ἄμήν.

ΣΤ. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΨΑΛΛΩΝΤΑΣ.....

Ω γλυκύ μου ξαρ,
γλυκυτόν μου τέκνον,
πού ἔδν σου τό κάλλος;

Θρῆνον συνεκίνει
ή πάναγνός σου μήτηρ,
σου Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναια σύν μύροις
ἤκουσι μυρίσαι
Χριστόν τό θεῖον μῦρον.

Θάνατον θανάτῳ
σύ θανατοῖς, Θεέ μου,
θεία σου δυναστεία.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος,
ὁ πλανηθεῖς λυτροῦται
σοφία σῆ, Θεέ μου.

Πρός τόν πυθμένα Ἄδου
κατήχθη ὁ προδότης,
διαφθοράς εἰς φρέαρ.

Τρίβολοι καί παγίδες
ὁδοί τοῦ τρισαθλίου
παράφρονος Ἰούδα.

Συναπολοῦνται πάντες
οἱ σταυρωταί σου, Λόγε,
Υἱέ Θεοῦ παντάναξ.

Διαφθοράς εἰς φρέαρ
συναπολοῦνται πάντες
οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Υἱέ Θεοῦ παντάναξ,
Θεέ μου, πλαστουργέ
μου,
πῶς πάθος κατεδέξω;

Ἡ δάμαλις τόν μόσχον
ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα
ἠλάλαζεν ὀρώσα.

Σῶμα τό ζωηφόρον
ὁ Ἰωσήφ κηδεύει
μετά τοῦ Νικοδήμου.

Ανέκραζεν ἡ κόρη
θερμῶς δακρυροοῦσα,
τά σπλάχνα κεντουμένη.

Ω φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου,
γλυκυτόν μου τέκνον,
πῶς τάφῳ νύν καλύπτει;

Τόν Αδάμ καί Εὐαν
ἐλευθερῶσαι Μήτηρ,
μή θρήνει, ταῦτα πάσχω.

Δοξάζω σου, Υἱέ μου,
τήν ἄκραν
εὐσπλαγχνίαν,
ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ὁξος ἐποτίσθης
καί χολήν, οἰκτίρμον,
τήν πάλαι λύων γεῦσιν.

Ἰκρίῳ προσεπάγης
ὁ πάλαι τόν λαόν σου
στύλῳ νεφέλης σκέπων.

Αἱ μυροφόροι, Σῶτερ,
τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι
προσέφερόν σοι μύρα.

Ανάστηθι, οἰκτίρμον,
ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων
ἐξανιστῶν τοῦ Ἄδου.

Ανάστα, ζωοδότα,
ή σε τεκοῦσα μήτηρ
δακρυροοῦσα λέγει.

Σπεύσον ἐξαναστήναι
τήν λύπην λύων, Λόγε,
τῆς σέ ἀγνώως τεκούσης.

Οὐράναια δυνάμεις
ἐξέστησαν τῷ φόβῳ
νεκρόν σέ καθορώσαι.

Τοῖς πόθῳ τε καί φόβῳ
τά πάθη σου τιμῶσι
δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ὁ φοικτόν καί ξένον
θέαμα, Θεοῦ Λόγε!
πῶς γῆ σέ συγκαλύπτει;

Φέρων πάλαι φεύγει.

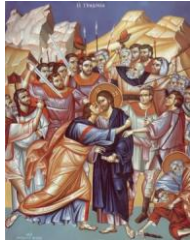
Σῶτερ, Ἰωσήφ σε,
καί νύν σέ ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καί θρηνεῖ σε
ή πάναγνός σου μήτηρ,
Σωτήρ μου, νεκρωθέντα.

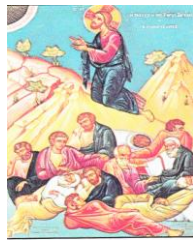
Φρίττουσιν οἱ νέες
τήν ξένην καί φοικτήν
σου
ταφήν τοῦ πάντων
κτίστου.

Ζ. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ.....

Τά τελευταία γεγονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Βάλτα σέ σειρά καί ἔπειτα γράψε μιά πρόταση κάτω ἀπό κάθε εἰκόνα.

_____

_____

_____

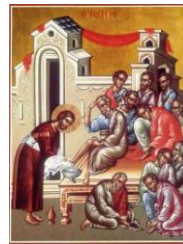
_____

_____

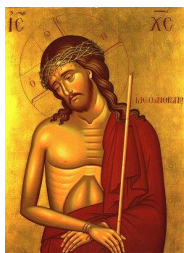
_____

_____

_____

_____

_____

_____

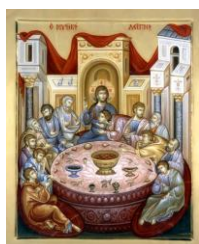
_____

Μεγάλη Τετάρτη
Της Αλεμψίσης τον Κύριο

_____

_____

_____

_____

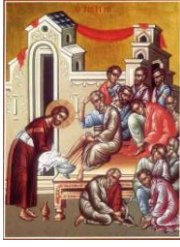

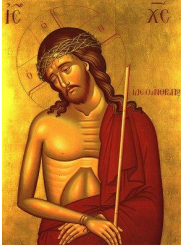

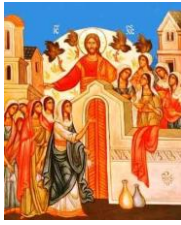
Η. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ.....

‘Ο Ίωσήφ δέχεται στήν άγκαλιά του νεκρό τόν Κύριο τής ζωής. ‘Η Παναγία θρηνεϊ καί πονά σιωπηλά.

Λύση:

 <p>11</p> <p><u>Μ. Πέμπτη:</u> Η προδοσία του Ιούδα και τό φίλημα</p>	 <p>10</p> <p><u>Μ. Πέμπτη:</u> Η προσευχή του Χριστού στη Γεθσημανή</p>	 <p>13</p> <p><u>Μ. Παρασκευή:</u> Η Σταύρωση του Χριστού</p>	 <p>4</p> <p><u>Μ. Δευτέρα:</u> Ο πάγκαλος Ιωσήφ</p>
 <p>16</p> <p><u>Κυριακή του Πάσχα:</u> Η Ανάσταση του Χριστού</p>	 <p>2</p> <p><u>Κυριακή των Βαΐων:</u> Η είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα</p>	 <p>8</p> <p><u>Μ. Πέμπτη:</u> Ο Τερός Νιπτή</p>	 <p>1</p> <p>Η Ανάσταση του Λαζάρου</p>
 <p>3</p> <p><u>Μ. Δευτέρα - Μ. Τρίτη:</u> Ακολουθία του Νυμφίου</p>	 <p>15</p> <p><u>Μ. Σάββατο:</u> Η κάθοδος του Χριστού στον Άδη και η απελευθέρωση των ψυχών</p>	 <p>12</p> <p><u>Μ. Παρασκευή:</u> Ο Χριστός σηκώνει τό Σταυρό προς τόν Γολγοθά</p>	 <p>5</p> <p><u>Μ. Δευτέρα:</u> Ο Ιησούς Ξηραίνει την άκαρπη συκιά</p>
 <p>7</p> <p><u>Μ. Τετάρτη:</u> Η άμαρτωλή γυναίκα αλείφει τά πόδια του Χριστού μέ μύρο</p>	 <p>9</p> <p><u>Μ. Πέμπτη:</u> Ο Μυστικός Δείπνος</p>	 <p>14</p> <p><u>Μ. Παρασκευή:</u> Η Αποκαθήλωση του Χριστού</p>	 <p>6</p> <p><u>Μ. Τρίτη:</u> Η παραβολή των δέκα παρθένων</p>